

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/117/2019
Identifikačné číslo spisu:	6617208500
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6617208500.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému I. M., bývajúcemu v X., o zaplatenie 4.007,95 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 12 Csp 170/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2018 sp.zn. 16 Co 405/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou Okresnému súde Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) dňa 19. júna 2017 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplattenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. XXXXX uzavretej 28. júna 2013.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 5. októbra 2017 č.k. 12 Csp 170/2017-100 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 4 007,95 Eur, úroky vo výške 224,84 Eur, úroky z omeškania 2,34 Eur, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 007,95 Eur od 26. mája 2017 do zaplattenia, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 224,84 Eur od 26. mája 2017 do zaplattenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti zaplattenia 15,90 % ročného úroku z omeškania zo sumy 4 007,95 Eur od 26. mája 2017 do zaplattenia zamietol a žalobkyňi priznal od žalovaného náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 20. decembra 2018 sp.zn. 16 Co 405/2017 rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba v časti 15,9 % úroku z omeškania zo sumy 4 007,95 Eur od 26. mája 2017 zamietnutá a vo

výroku o náhrade trov konania potvrdzuje (I.), rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4 007,95 Eur s príslušenstvom v súdom určenej lehote, zostáva nedotknutý (II.), žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (III.).

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t.j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte riešená. Odvolaciemu súdu vyčítala nesprávnosť jeho právneho záveru, že dohodnutý úrok z nezaplatenej istiny jej prináleží iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru. Mala za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu (nárok na zmluvný úrok 15,90 % ročne z istiny 4 007,95 Eur od 26. mája 2017 do zaplatenia) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

10. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

11. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je

tvorené ročným úrokom vo výške 15,90 % z istiny vo výške 4 007,95 eur od 26. mája 2017 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (4. marca 2019) výška príslušenstva predstavovala sumu 1 131,36 eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (19. júna 2017) bola 435 Eur (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 350 Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ CSP vylúčená.

12. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t.j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t.j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017, ktoré bolo prijaté ako judikát na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 6. júna 2019).

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

14. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.